

Szakmai beszámoló

Vízimádók tábora

Időpont: 2018.06.19-23-ig

Helyszín: Kecskeméti Belvárosi Zrínyi Ilona Általános Iskola

Évfolyam: elsősök, másodikosok és egy negyedikes tanuló

Mivel a kézműves alap ötletünk, amire a közösségi programot terveztük, a vízparti állatok témára épült, ezért az Állatmesék világát választottuk a felajánlott témamodulok közül.

Végig követtük ezt az alapelvet, és a megadott kötelező elemeket is a mi vízparti állatos és hajós kézműves ötleteinkre húztuk rá.

Az állatmesék egyébként is kapóra jöttek, hiszen ez a korosztály nagyon jól motiválható mesével és egyébként is meséltünk volna nekik. Természetesen békás, békakirályos magyar népmeséket is olvastunk fel. Volt aki fejből is tudott mesélni a társainak ide illő mesét ill. La Fontaine állatmeséket hallgattunk cd-ről. Nem maradhatott el a Nagy Ho-ho-horgász lejátssza sem.

Az első kötelező elemünk egy állatmese feldolgozása volt. Mi heti mesének Grimm A békakirály című meséjét választottuk. Megtekintettük a KerekMese feldolgozást is, ami egy rövidített rajzfilmes változat, segített a gyerekeknek elképzelni a szereplőket és a szövegben többször hallható az egyik leglényegesebb tanulság: ha megígérted, meg kell tenned. Ebben az életkorban gyakran előfordul, hogy a gyerekek egymásnak felelőtlen ígéreteket tesznek, apró dolgokat ajándékoznak, aztán másnap már más a barát és semmis az ígéret, a tárgyakat pedig visszakérik. A mese szemléletesen rávilágított az adott szó súlyára. A történet kapcsán megbeszéltük a szereplőket, a helyszíneket, a tulajdonságokat. Mennyire fontosak a külső és a belső tulajdonságok? Kivel történt már hasonló eset, amikor megígért valamit vagy neki ígértek. El is játszottuk a mesét bábokkal és rajzoltunk róluk. A gyerekek szívesen beszéltek el a saját tapasztalataikat és segítette a gyakorlat a másik megismerését is és az összekovácsolódást is. Célunk volt, hogy a gyerekek megfogalmazzák az érzéseiket és beszélni tudjanak róla. A feladatot sikeresnek értékelem, mert várakozáson felül megnyíltak a tanulók és igazán szívszorító eseteket is hallhattunk. A hallgató társak pedig empátiával követték a történeteket. Külön örültünk, hogy meghallgatták egymást. Ezt segítette egy plüss béka, ami mindig a beszélőnél volt. A hét egy másik időpontjában mindenki megvarrta a saját békakirályát, amit puha anyaggal kitömött és szeretgethetett.

Második kötelező elemünk egy állatkert meglátogatása volt. Mi a Kecskeméti Vadasparkot választottuk. Előre készültünk néhány képpel, kártyával, lehetett vállalni kedvenc állatról ismertetőt. Volt a társaságban néhány kis természettudós, aki szívesen beszélt az állatokról és néhány könyv is

EFOP-3.3.5-17-2017-00029

Korszerű pedagógiai módszerek alkalmazását segítő Iskolai Közösségi Program kísérleti megvalósítása a Kecskeméti Tankerületi Központban

előkerült. Itt kevésbé tudtunk a vízpartra utalni, ellenben sok mesehőst megismerhettünk. A kis kecskegidák, nyúlmama, mackók már ismerősök voltak a könyvek lapjairól. Megfigyeltük az állatok küllemét, hangját, viselkedését és próbáltuk őket utánozni. A park mellett remek játszótér adott alkalmat játékos, mozgásos vetélkedőre, ahol a tornaszereken lóghattak, mászhattak a gyerekek. Az elraktározott képeket pedig visszatérve az iskolába, lerajzoltuk. Játékos formában bővültek az ismeretek, fejlődött a megfigyelőképességük, és ügyesedtek is ezen a napon.

A Tőserdei kirándulásunk volt a kimozdulás, ahol viszont már a vízpartra koncentrálnánk. Tiszaalpárra vezetett az utunk először, itt egy olyan kosárfonó vállalkozásnál néztünk szét, ahol vízparti növényekből készülnek használati eszközök, kosarak, bútorok. Innen a Várdombra mentünk, ahonnan remek kilátás nyílik a holtág lápos, mocsaras részére, rengeteg vízimadár otthonára. Itt összegyűjtöttük, hogy ki milyen madarat ismer, kicsit beszélgettünk a költöző madarokról, táplálkozásukról, szaporodásukról. Felemegettük a Róka és a gólya mesét is. Ha már kézműves tábor, akkor elkészítettük az a békát, ami papírhengerből van és egy elkapós játékhoz segítségül szolgál. A vízparton remek füves rész várt minket, nagy szabad tér, ahol végre szabad játék is volt. Ne felejtsük el, hogy közel volt az év vége, a gyerekek ugyan nagyon szívesen végezték a feladatokat, de fáradtak voltak.

A harmadik kötelező elem a kiállítás volt. Ezt volt a legkönnyebb teljesíteni, ezt amúgy se hagyhattuk volna ki. Rengeteg kincsünk volt, a heti termés. Alapkonceptió volt, hogy a kötelezőkön és a sok egyéb játékon és kirándulásokon kívül minden nap legyen egy kézműves munka. Első nap vitorlást készítettünk, mégpedig duplán, ugyanis az egyiket kivittük a Békás tóhoz és a vízsodrason vízre bocsátottuk. Nagyon nagy sikere volt. Aztán levegőre száradó gyurmából készültek halak, akrillal gyönyörűen kifestve. Óriás papírhalkat is hajtogattunk. Kiállítottuk a világítótornyokat és az elkapóka békákat is. Külön kitüntetett helyet kaptak a textilből varrt békakirályok és a tábori tablónk, amire mindenki rátette az ujjnyomát akrillal. Bár az aszfaltrajzokat nem tudtuk elhozni a Vasútparkból, azokról is itt emlékeznék meg.

Tartalmas hetünk volt, sokat tudtunk meg magunkról, az állatokról és a mesékről is. Társam a lebonyolításban Kokályné Kelemen Anita volt, aki a tehetségével rengeteget hozott a munkánkhoz.

Beszéljenek majd rólunk a képek.